

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Туренко Ілля Валентинович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України:

1) приписи частини третьої статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (далі – Закон № 2262), згідно з якими: „Пенсії особам з числа військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби) рядового, сержантського, старшинського та офіцерського складу, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи <...> щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України“ – щодо переліку щомісячних додаткових видів грошового забезпечення для обчислення пенсій (див. стор. 12 клопотання);

2) приписи частини четвертої статті 63 Закону № 2262, яким визначено: „Усі призначені за цим Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, на умовах, у порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо внаслідок перерахунку пенсій, передбаченого цією частиною, розміри пенсій звільненим із служби військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, є нижчими, зберігаються розміри раніше призначених пенсій“;

3) приписи пунктів 3 (в частині, яка стосується пенсійних виплат) та 10 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), якими визначено:

„6. Для цілей цього Кодексу справами незначної складності є справи щодо:

<...>

3) оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат <...>;

<...>

10) інші справи, у яких суд дійде висновку про їх незначну складність, за винятком справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи частини третьої статті 43, частини четвертої статті 63 Закону № 2262 не відповідають третьому реченню частини другої статті 3, частині першій статті 8, окремому припису частини п'ятої статті 17, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, окремому припису частини першої статті 46, частині першій статті 55, окремому припису пункту 6 частини першої статті 92, частині першій статті 129¹ Конституції України, оскільки суперечать принципу юридичної визначеності як складовій принципу верховенства права, порушують загальні гарантії права на соціальний захист, а також право військовослужбовців на посилений соціальний захист та їх рівність перед законом і судом. Заявник твердить, що оспорювані приписи пунктів 3, 10 частини шостої статті 12 Кодексу не відповідають частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, пункту 8

(в частині припису щодо права на касаційне оскарження) частини другої статті 129, частини п'ятої статті 131² Конституції України, оскільки вважає, що надання суду касаційної інстанції дискреційних повноважень щодо віднесення до справ незначної складності спорів, пов'язаних зі змістом довідок про грошове забезпечення військовослужбовців, порушує його право на судовий захист (в аспекті права на касаційне оскарження судового рішення) на умовах рівності перед законом і судом.